YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (ensimmäinen jaosto)
9 päivänä syyskuuta 1998 *

Asiassa T-269/97,

Azienda Agricola Tre e Mezzo, italialainen maatila, kotipaikka Forlì (Italia)

ja

Carlo Bazzocchi, maanviljelijä, kotipaikka Cesena (Italia),

edustajinaan asianajajat Carlo Piccoli ja Fabrizio Fabbri, Forlì-Cesena, sekä asianajaja François Turk, Luxemburg, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto François Turk, 13A avenue Guillaume,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen yksikön virkamies Francesco P. Ruggeri Laderchi, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

jossa kantaja vaatii maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 muuttamisesta 29 päivänä heinäkuuta 1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1488/97 (EYVL L 202, s. 12) kumoamista osittain,

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti B. Vesterdorf sekä tuomarit R. Moura Ramos ja P. Mengozzi,

kirjaaja: H. Jung,

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa 24 päivänä kesäkuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2092/91 (EYVL L 198, s. 1, jäljempänä perusasetus) 6 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetään, että luonnonmukaisessa tuotannossa

"ainoastaan liitteissä I ja II luetelluista aineista koostuvia tuotteita saa käyttää kasvinsuojeluaineina, pesuaineina, lannoitteina tai maanparannusaineina; niitä saa käyttää ainoastaan liitteissä I ja II esitetyin erityisedellytyksin ja siinä määrin kuin vastaava käyttö on sallittu kyseisten jäsenvaltioiden yleisessä maataloudessa asiaa koskevien yhteisön säännösten tai yhteisön oikeuden mukaisten kansallisten säännösten mukaan".

2 Perusasetuksen liitteessä II olevassa B kohdassa on tyhjentävä luettelo niistä tuotteista, joita voidaan käyttää tuholaisten ja tautien torjuntaan maataloustuotteiden luonnonmukaisessa tuotannossa.

3 Komissio antoi 29.7.1997 asetuksen N:o 1488/97 maataloustuotteiden luonnonmukaisesta tuotantotavasta ja siihen viittaavista merkinnöistä maataloustuotteissa ja elintarvikkeissa annetun neuvoston asetuksen N:o 2092/91 muuttamisesta (EYVL L 202, s. 12, jäljempänä riidanalainen asetus). Tällä asetuksella muutettiin muun muassa perusasetuksen liitteessä II olevaa B osaa poistamalla siitä tiettyjä tuholaisten ja tautien torjunnassa käytettäviä tuotteita (jäljempänä poistetut tuotteet).

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

4 Kantajat, jotka tuottavat Romagnassa luonnonmukaisesti erityisen florina-nimisen lajikkeen omenoita käyttäen tuholaisten ja tautien torjuntaan tavanomaisesti erästä poistettua tuotetta, nostivat esillä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 13.10.1997 jättämällään kannekirjelmällä, jossa ne vaativat riidanalaisen asetuksen kumoamista siltä osin kuin poistettuja tuotteita ei mainita enää perusasetuksen liitteessä II olevan B kohdan uudessa versiossa.

5 Komissio teki ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 5.1.1998 jättämällään kirjelmällä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 114 artiklan 1 kohdan mukaisen oikeudenkäyntiväitteen. Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— jättää kanteen tutkimatta;

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

6 Kantajat esittivät 23.3.1998 oikeudenkäyntiväitettä koskevat huomautuksensa, jossa ne vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää oikeudenkäyntiväitteen tai toissijaisesti tutkii sen pääasian yhteydessä;

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut tai toissijaisesti velvoittaa asianosaiset vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

Tiivistelmä asianosaisten väitteistä ja niiden perusteluista

7 Komissio katsoo, että koska riidanalainen asetus on yleisesti sovellettava ja abstrakti säädös, sen säännökset eivät koske kantajia EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitetulla tavalla erikseen. Näin ollen kanne on jätettävä tutkimatta.

8 Kantajat toteavat, että riidanalainen asetus koskee niitä erikseen, "sillä se vaikuttaa niihin niiden tiettyjen henkilökohtaisten ominaisuuksien ja sellaisten olosuhteiden takia, joiden perusteella ne voidaan tunnistaa ja erottaa kaikista muista maanviljelijöistä". Kantajat nimittäin väittävät viljelevänsä luonnonmukaisesti erityistä florina-nimistä omenalajiketta, joka eroaa muista lajikkeista etenkin "tuholaisten torjunnassa käyttökelpoisten tuotteiden osalta". Lisäksi kyseistä lajiketta viljellään Romagnan alueella, "jossa vallitsee muualla harvinainen mikroilmasto, joka liittyy erottamattomasti kasvien suojelussa käytettäviin menetelmiin ja alueella esiintyviin tuholaisiin". Kantajat kuuluvat näiden erityisolosuhteiden perusteella "rajoitettuun

ryhmään tunnistettuja tai tunnistettavissa olevia tuottajia", joilta kielto käyttää poistettuja tuotteita "vie mahdollisuuden rekisteröityä luonnonmukaisiksi tuottajiksi toteutetuilta viljelmiltä saatavan sadon kypsyttyä".

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

9 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi asianosaisen niin halutessa ratkaista työjärjestyksen 114 artiklan nojalla asian tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä koskevan väitteen käsittelemättä itse pääasiaa. Asian jatkokäsittely on kyseisen artiklan 3 kohdan nojalla suullinen, jollei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätä toisin. Tässä asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, että se on saanut oikeudenkäyntiasiakirjoista riittävästi tietoa, joten sen ei tarvitse aloittaa suullista käsittelyä.

10 Yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa annetaan yksityishenkilöille oikeus nostaa kanne päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena, koskee niitä suoraan ja erikseen. Kyseisen määräyksen tarkoituksena on etenkin sen välttäminen, että yhteisön toimielimet voisivat vain asetuksen muodon valitsemalla estää yksityishenkilön kanteen sitä suoraan ja erikseen koskevasta päätöksestä, ja siten sen täsmentäminen, että muotoa koskevalla valinnalla ei voida muuttaa säädöksen luonnetta (ks. esim. yhdistetyt asiat 789/79 ja 790/79, Calpak ja Società Emiliana Lavorazione Frutta v. komissio, tuomio 17.6.1980, Kok. 1980, s. 1949, 7 kohta ja asia T-476/93, FRSEA ja FNSEA v. neuvosto, määräys 28.10.1993, Kok. 1993, s. II-1187, 19 kohta).

11 Sitä paitsi yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa, että säädöksen yleiseen sovellettavuuteen ja siten sen normatiivisuuteen ei vaikuta se, että on mahdollista vaihtelevalla täsmällisyydellä määritellä niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin säädöstä sovelletaan tiettynä ajankohtana, tai jopa nimetä nämä oikeussubjektit, jos on selvää, että tällainen soveltaminen perustuu objektiiviseen oikeudelliseen tai tosiasialliseen tilanteeseen, joka säädöksessä määritellään ottaen huomioon sen tarkoitus (ks. esim. asia

26/86, Deutz und Geldermann v. neuvosto, tuomio 24.2.1987, Kok. 1987, s. 941, 8 kohta ja em. asia FRSEA ja FNSEA v. neuvosto, määräyksen 19 kohta).

12 Yhteisöjen tuomioistuin ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ovat todenneet niin ikään vakiintuneessa oikeuskäytännössään, että jotta säädöksen, jonka kumoamista taloudelliset toimijat vaativat, voidaan katsoa koskevan niitä erikseen, sen on vaikutettava niiden oikeudelliseen asemaan sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu (ks. tältä osin asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 20 kohta ja asia T-183/94, Cantina cooperativa fra produttori vitivinicoli di Torre di Mosto ym. v. komissio, määräys 29.6.1995, Kok. 1995, s. II-1941, 49 kohta).

13 Päinvastoin kuin mitä kantajat väittävät, sen sijaan että riidanalainen asetus vaikuttaisi esillä olevassa asiassa kantajiin niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella ne erottuvat kaikista muista toimijoista, riidanalainen asetus on abstraktia ja yleistä sanamuotoa käyttämällä osoitettu määrittelemättömille henkilöryhmille, ja sitä sovelletaan objektiivisesti määriteltyihin tilanteisiin. Kyseinen asetus koskee kantajia vain objektiivisesti tarkasteltuina luonnonmukaisten maataloustuotteiden tuottajina samalla tavalla kuin kaikkia muitakin tosiasiallisesti tai mahdollisesti samanlaisessa tilanteessa olevia taloudellisia toimijoita.

14 Ensinnäkään oikeudenkäyntiasiakirjoista ei nimittäin ole ilmennyt mitään sellaista seikkaa, joka osoittaisi, että kantajat kuuluvat rajoitettuun tuottajien ryhmään yhteisön alueella sillä perusteella, että ne viljelevät luonnonmukaisesti kaikista muista lajikkeista erityisesti tuholaisten ja tautien torjuntaan käyttökelpoisten tuotteiden osalta eroavaa omenalajiketta. Lisäksi on huomattava, ettei riidanalainen asetus koske vain tuottajia vaan myös luonnonmukaisia tuotteita myyviä henkilöitä ja kuluttajia.

15 Toiseksi oikeudenkäyntiasiakirjoista ei ole ilmennyt mitään tieteellistä perustetta sille, että kantajilla olevien florina-lajikkeen omenaviljelmien sijaintia olisi kantajien väittämällä tavalla pidettävä erityisenä, koska yksinomaan kyseisellä alueella vallitseva mikroilmasto "liittyy erottamattomasti" poistettujen tuotteiden käyttöön tuholaisten ja omenatautien torjunnassa. Kantajat eivät ole myöskään esittäneet todisteita siitä, että poistettuja tuotteita ei voitaisi korvata perusasetuksen liitteessä II olevan B osan uudessa versiossa mainituilla muilla samankaltaisilla tuotteilla.

16 Siltä osin kuin kantajat väittävät, että riidanalainen asetus koskee niitä erikseen sen vuoksi, että poistetuilla tuotteilla suojatuista omenaviljelmistä saatavaa satoa ei kyseisen asetuksen voimaantulon jälkeen voida enää luokitella luonnonmukaisesti tuotetuksi, on niin ikään selvää, että vaikka tämä seikka olisikin näytetty toteen, kantajien asema ei kuitenkaan erottuisi riittävällä tavalla kaikkien muiden tämän alan toimijoiden asemasta.

17 Kaikesta edellä esitetystä seuraa, että riidanalainen asetus koskee kantajia vain objektiivisesti tarkasteltuina luonnonmukaisten tuotteiden tuottajina samalla tavalla kuin kaikkia muitakin taloudellisia toimijoita kyseisillä markkinoilla, ja koska kantajat eivät siten ole osoittaneet, että kyseinen asetus koskisi niitä erikseen, komission esittämä oikeudenkäyntiväite on hyväksyttävä.

Oikeudenkäyntikulut

18 Työjärjestyksen 87 artiklan 2 kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantajat ovat hävinneet asian ja koska komissio on sitä vaatinut, ne on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN (*ensimmäinen jaosto*)

on määrännyt seuraavaa:

1) Kanne jätetään tutkimatta.

2) Kantajat velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Annettiin Luxemburgissa 9 päivänä syyskuuta 1998.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti